

VAN DE BEL EN DE JAS

Wei minse mèt deen-daaner imgoehn, da's dèk hiel roar.
Ès 't e gevolg van iet dat oets gebierd och gezagd ès,, me eegelek
nie wèèrd ès vier doo zoeveel joere loater nog oan vas te haage...
Ochwoal ès het iet dat al joerelang gevróngen hit , ochwoal boed
nou nog mèt veel plezier och genógdoehn oan trègdènkt?

En dan kan zoeiet vier den doag koeëme.

*Een korte bewèrking van wei dat zoeal kan gebiere. Gelèezen èn
't Velleke, op tekst van Theo Van Dael. (èn 2020 ?)Gènker Toal: Theo A*

As ich tous bèn en de bel klingelt, dan doen ich m'ne jas oan. Dan
doen ich de dier oeëpe. Ès het iemes dèè ich liever z'n varse zien a
z'n tiene, dan zèg ich : "'t Ès braa jómmer, ich stón zjus vèèrig vier
te vertrèkke. Ich hèb 'n oafsproak... en ich kóm nie gèèn te loat....

As het iemes ès dèè ich gèèn zien koeëme,zèg ich: ' Kóm èn...,
ge hèbt braa sjoas, ich kóm zjus trèg tous. Ich haa 'n oafsproak.
Asder vijf meniechten ierder gekoeëme woert, woas ich nog nie he
Kóm maer bènne, nou hèbbe ver 'ns tijd vier wat te kalle.

31 HET KEIKSKE

Achteroan èn oos strót boe het 'Kolenspoor' de wèèg noo Miehve (Meeuwen) èn tweeë snieëd, achter de reste van weepoole en tèsse de streik , boe gee mins nog koem, loehg nog 'n verslieëte hinnesjoul.

Toch speelden de wichter vanne geboeren ter oaventou nog 'ns . Het gelèèg van Lewieke en Merie woas al lang oafgebroeëke. Èn hinne goeïen tijd , èn den opgank van e joor stillekes haa Lewieke 400 keikskes gekocht. Ènne stal sjiépde ze onner 'ne groete platte zènke keegel mèt 'n staerke lamp èn den tóp vier de waermde.

Doen de jing op 'nen doag rond het gelèèg oan 't spieële woere, woere ze èn de keikestal geroakt. Zjoske, een van dei gastsjes kos e keikske te pakke krijge. Ze wooë dat 'ns lóttén drènke, 't woas doo ooch zoe waerm bènne. Ze haaë zoe hin bès gedoeën dat het bieske hiemele woas.

Merie woas ter bij outgekoeëme; ze woas roozetig. Ee keikske dat woas vier Merie 300 eeër vier de verkoop.... Zoe tèlde Merie. Zjoske haa 't gèèl bolleke vasgehaage, Merie krieëg him te pakke . Dèè woert doo oarig èngesmierd, krieëg doo e pak vanne gèèrd. Zjoske kèèkentaere wei e vaerkske noo z'ne paa. Merie èn alle stótte gónk tekier wei 'nen halve goare. Dei twee hèbben doo efkes weerd gehad.

'Moesten ooze Zjos doovier zoe e pak rammel gèève? Dat vier e keike dat hiehgstens 'n stóm hin wiert en dènkelek sop van gekoeëkt as 't kèrmes ès.

Op feesdoag wei St. -Barb (Barbara 4 deesember) wèèren er altoes van de lang, stil verzwieëge verhoaltsjes vertèld, dei noets iemes moch wieëte.

Naarke woo toch iet vertèllen oan z'n kinskènner. Naarke wis datter dei vanalles èn hin oere kos bloeëze. Naarke woas 'ne kampieon èn 't vertèlle van echde en verzonne verhoaltjes

Hèè begos. As koolpètter krieëge ve vanne pèt kool vier niks. 300 kg ènne zoeëmer en 400 kg per moond ènne wènter. Mèt de koolbóng moste ve dèè zelf goeën hoalen oan de kleene voant (verkoop in kleine hoeveelheden) ,och lótte brènge doer de koolmersjang me dèè moste ve betoale vier de vracht te brènge.

Vèè hoalden dèè kool zelf mèt de remork. Bij het bènnevoare, iers de woog op, dan koste ver goeën loaië mèt de sjèp out 'ne groete wegóng. Dan trèg noo de baskelöör, och bijloaiën och oafloaië.

Leep wei ver woere, stoeke drij krouke gevèld mèt elk 20 l woater ènne koffer van den óttoo. Èn 't bèsken achter het bènnespoer sjèdde ve dei krouke leeg. 60 kg kool mier..., da's prefijt hèbbe.

Me, pieëtere, da's toch stèele en dat moag toch nie hèbder oos al dèk genóg gezagd. Nou woas Naarke ze verhoal gouw out. Me oan ze gezicht en z'n eegskes woas te ziehn dat het braa deegd moet gedoeën hèbbe.

DE VERJOORDOAG

De wichter, Maddy en Jonas van Els van Stieneke zoeten op heete kool.
Het kos nie rap genóg zès oer zijn. Ze zooë noo groete bomma Ketrien
goeën want dei kos heie de nieëgeste kier van 'nul' beginne. Ze woas
ooch vier kier de leidster van 4 geslachte

Maddy en Jonas woere mèt hin maa èn 'ne sjieke winkel 'n sjoen bloes
goeën koope vier de joorige want groete bomma woas nog altoes
gèèn sjoen geklid.

Ze woeren er allemool, achtiën, de kinskènner en de oangetródde.
Papa Renee, 'n gietarist haa e lidsje gesjrieëve. De hiel klik haa 'n poar
kier gerippeteerd. Ze woas zoe oangedoeën dat de troonen ieëver
hier wange reddelde.

Doen koem 'nen hiele stoapel kedoos noo boeëve. Zelf gebakke vlaoi
e koppel gatoos tot en, mèt de fles 'Aaë Gènker Kloore'. As 't borrelke
vèèrig stont, zag ze noets 'nèè !' Wat doen oan tóffel allemool vertèld
woert, doo moet geen tekeningske bij.

Doen Maddy dat kleerig pekske mèt 'n dikke poen oafgoehf, vrieht
het: 'Zèk bomma, wei aad zijt ge nou al?'

Ochn, kènd, al hiel aad,... 88... bèn ich nou al.

'Jómme, bomma wei kan dat nou? Verlieë joor vierde ve 89 joor
en nou mer 88! Ge moa kt oos iet wijs.'

'Och wèchtsje, ich kan nemie zoe goed, ich bèn 't lèste joor
e faerm stèk achterout gegoeën.'

Theo A. maart 2021